

[Thorndahl]

nale råd foretager, hvorved man virkelig generer arbejdet i kommunerne. Men det spiller altså ikke nogen rolle. Det er svært at undgå, at denne forskel i opfattelse fører frem til den konklusion, at når det drejer sig om at tage penge op af lommen på folk, så betyder de praktiske vanskeligheder, som man jo reelt påfører kommunerne, ingenting. Når det derimod drejer sig om at foretage en rimelig og uhyre lidet arbejdskrævende justering af nogle forhold for vore pensionister, så er de praktiske vanskeligheder af helt uoverstigelig karakter. Det finder jeg er ganske urimeligt.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det er en lille betænkning. Jeg synes, hr. Thorndahl burde have læst den. Der er tre ændringsforslag, i hvert fald i den betænkning, jeg har fået. Det tyder altså på, at hr. Thorndahl ikke har læst betænkningen eller ikke har været klar over, hvor mange ændringsforslag der er stillet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 24 stemte for, 94 imod; 9 stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 53 stemte for, 75 imod.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Forespørgsel til ministeren for skatter og afgifter:

Forespørgsel af Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP):

»Hvad er regeringens planer med hensyn til indkomstskattens rolle og udformning i 1980'ernes og 1990'ernes Danmark?«

(Forespørgsel nr. XXVII. Anmeldt 24/4 79. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/4 79).

Forhandling

Glistrup (FP):

Selvfølgelig skal vi betale skat. Derfor er fremskridtspartiets skatteangreb bestemt ikke noget angreb på, at vi har skatter, men det er måden altså, vi har skatter på. Selvfølgelig skal vi have skatter til at betale sygehuse og skoler, folkepension og veje og mange andre ting. Urimelighederne – som fremskridtspartiet har dokumenteret gang på gang – ligger i, at vi har disse umådelig høje skatter på arbejde, som forekommer i dette land.

Det var så nogenlunde tåleligt og overkommeligt, så længe socialdemokratiet havde en arbejder som leder for sig, men da det holdt op i februar måned 1960 og man gik over til at have nogle cand. polit. er til at styre landet, så gik det værre og værre, og vi fik mere og mere indkomstskat og flere og flere ulykker som følge deraf. Endnu galere blev det, dengang vi fik VKR-regeringen, og derfor var forholdet det, at vi gik ind i 1970'erne med verdens tungeste indkomstskat.

Nu er det sådan, at tryk avler modtryk, og ved det lyse valg den 4. december 1973 tør det nok siges at befolkningen gjorde op med den sag. Det førte til, at i dag for præcis fem år siden fik den regering, som udgik af valget den 4. december 1973, den lyse tanke her i dette folketing at fremsætte forslag om massive lettelser af indkomstskatten. Som bekendt gik der mindre end en uge, før vi havde fået indgået et forlig; på indkomstskattens